A nap eloson. Elbújtatva fényét
elszunnyad e szikrázó szembogár.
Párnára hajtja mindenki fejét,
kit nem tart éberen gondolatfonál.
Feslett ingét kitűrve leng a csönd,
hánykolódva függeszkedik rojtjain
néhány nyugtalan-lázadó föltevés,
mint tűzhányó az elme romjain.

A gondolatok pörögnek, mint búgócsiga a tengelyén. Aki megnyugvásra talál, álomba merül az éj leszálltakor. Aki nem, az az éj ébren őrködő társává szegődik.